

NR. 1, Anul 1, 2012

**PUBLIȚIE EDITATĂ DE CLUBUL
« PRIETENII BIBLIOTEȚII »**

LICEUL TEHNOLOGIC OCNA MUREȘ

EXPERIMENT

PRIMUL EXPERIMENT

17 septembrie 2012- prima zi de școală!

Anul acesta, prima zi de an școlar a fost 17 septembrie. Chiar dacă toți elevii și-au mai dorit cel puțin încă o lună de vacanță, totuși pe fețele lor se putea citi bucurie. Era bucuria reîntâlnirii cu colegii, cu prietenii și, poate, și bucuria unui nou început, care întotdeauna e plin de speranță. Părinții prezenți și profesorii se gândeau, cu siguranță și la greutate.

Prof. Cornelia Popescu, în calitate de director al școlii, a dat, prin discursul ei, o notă de optimism și, mai ales, de încredere acestui moment important atât pentru elevi cât și pentru profesori și pentru părinți. Elementul central al discursului a fost “ seriozitatea în ceea ce facem” întrucât, a afirmat ea: *“Ne așteaptă un an școlar plin de provocări. Se va pune un mare accent pe înlăturarea absenteismului, pe promovarea învățământului tehnic, pe creșterea calității învățământului. Sunt convinsă că veți face față acestor provocări și, împreună – elevi, părinți, cadre didactice vom face ca acest an școlar să fie un an mai bun, un an cu mai multe realizări.”*

Calendar cultural – octombrie

5 octombrie 1902 – s-a născut scriitorul Zaharia Stancu (1902 – 1974)

6 octombrie 1901 – s-a născut eseistul, filozoful, economistul și omul politic român Petre Țuțea (1901- 1991)

14 octombrie 1853 – s-a născut compozitorul român Ciprian Porumbescu (1853 – 1883)

25 octombrie 1838 – s-a născut compozitorul francez Georges Bizet (1838 – 1875)

25 octombrie 1881 – s-a născut pictorul Pablo Picasso (1881- 1973)

26 octombrie 1673 – s-a născut domnul Moldovei și omul de cultură Dimitrie Cantemir (1673 - 1723)

MOMENTE OMAGIALE

Petre ȚUȚEA – “Socratele român”

Elevii din Clubul “*Prietenii Bibliotecii*” s-au întâlnit în 6 octombrie în Sala de lectură pentru a evoca, în semn de respect, aspecte biografice din viața lui Petre Țuțea. Cei prezenți au fost profund impresionați, pe de o parte de personalitatea strălucită și de caracterul puternic al lui Petre Țuțea, iar, pe de altă parte, de suferințele și umilința pe care acesta le-a îndurat în închisorile comuniste.

S-au făcut referiri și la Constantin Noica, Mircea Eliade, Radu Gyr, Mircea Vulcănescu și la alți intelectuali din generația anilor '30.

În ultima parte s-au citit și comentat cugetări scrise de Petre Țuțea.

PICASSO – “Părintele artei moderne”

La Biblioteca Școlară, joi – 25 octombrie, elevii claselor a IX – a D și a IX – a C au răsfoit albume de pictură și au prezentat materiale biografice despre viața și opera marelui artist – Picasso.

MOMENTE OMAGIALE

Inițial, o parte din elevii au fost mai rezervați, dar, în final, aspectele inedite din viața pictorului precum și valoarea lucrărilor sale i-au impresionat și le-au trezit interesul pentru artist și pentru arta lui.

Termenii cheie au fost: cubism, talent, creativitate, geniu, muncă, valoare.

Ciprian PORUMBESCU

În jurul zilei de 14 octombrie, în pauzele mari elevii au fost invitați la Biblioteca Școlară pentru a audia piese muzicale compuse de Ciprian Porumbescu. Cel mai des a fost ascultată *Balada* pentru vioară în interpretarea de excepție a violonistului Ion Voicu.

PAGINA BIOGRAFICĂ

CIPRIAN PORUMBESCU

Compozitorul român, Ciprian Porumbescu **s-a născut la 14 octombrie 1853, în Șipotele Sucevei**, într-o casă modestă de țară, ca fiu al Emiliei și al preotului Iraclie Golembiovski. Viitorul compozitor va utiliza la început numele de Golembiovski, apoi, pentru o perioadă Golembiovski – Porumbescu și mai apoi, Porumbescu.

Din cauza sărăciei nu s-a putut bucura de o formare muzicală continuă și completă. A început studiul muzicii la Suceava și Cernăuți, unde conduce corul Societății Culturale “Arboroasa”. În anul 1871, la aniversarea a 400 de ani de la zidirea Mănăstirii Putna, la festivități, alături de Mihai Eminescu, Ioan Slavici, A.D. Xenopol, Nicolae Teclu și alții, participă și tânărul Ciprian Porumbescu, uimind asistența cu minunatul sau cântec la vioară. Apoi, cu ocazia unei burse, își continuă studiile la “Konservatorium für Musik” din Viena, unde dirijează corul Societății Studențești “România Jună”. Aici va scoate, în anul 1880, colecția de douăzeci de piese corale și cântece la unison, reunite în « *Colecțiune de cântece sociale pentru studenții români* » (« *Cântecul gintei latine* », « *Cântecul tricolorului* », “*Imnul Unirii – Pe-al nostru steag*”), prima lucrare de acest gen din literatura noastră.

După această perioadă, urmează cea mai frumoasă etapă a vieții sale artistice. La 11 martie 1882 are loc premiera operetei sale “ *Crai nou*”, piesă în două acte scrisă de Ciprian Porumbescu pe textul poeziei poetului Vasile Alecsandri. Succesul imens impune reluarea spectacolului în 12 și 13 martie, pe aceeași scenă. În același an, opereta este montată și la Oravița.

Ciprian Porumbescu a fost arestat pentru activitatea sa politică, timp în care a scris piesele sale cele mai bune. Printre lucrările sale se numără : « *Rapsodia română pentru orchestră* », « *Serenadă* », « *La malurile Prutului* », « *Altarul Mănăstirii Putna* », « *Inimă de român* », « *Gaudeamus Igitur* », « *Odă ostașilor români* » și altele.

Mult prea devreme, la doar 29 de ani, fiind bolnav de tuberculoză, Ciprian Porumbescu, se stinge din viață, în casa de la Stupca, sub ochii tatălui său și a surorii sale, Marioara, la 6 iulie 1883.

Lavinia STOICA (cls a XIII-a A)

(Sursa : WIKIPEDIA, ro.wikipedia.org)

PAGINA BIOGRAFICĂ

Ciprian PORUMBESCU - Încercări literare

De la Iraclie Porumbescu, artistul a moștenit unele înclinații literare pe care le-a manifestat ocazional în versuri, în calitate de libretist și textier muzical, în proză umoristico-satirică, în epistole, în genul liric și dramatic. Majoritatea producțiilor literare redactate în limba română și mai ales în cea germană au rămas în manuscris. Câteva au fost publicate în revistele “*Făt Frumos*” și “*Etnos*” sub îngrijirea lui Leca Morariu. El avea de gând ca, după vizita făcută în principalele orașe italiene, să publice un memorial de călătorie.

Dintr-o epistolă a Marioarei, aflăm că Ciprian Porumbescu a creat și un roman, al cărui manuscris se găsea la Vasile Halip. În prezent manuscrisul se află în colecția Muzeului Județean Suceava.

În timpul șederii sale la Viena compozitorul se preocupă nu numai de studierea muzicii, a istoriei și filosofiei, ci și cu cercetarea filologiei. El este interesat și de problemele practice de limbă germană și română. Stăpânind-o destul de bine, Ciprian Porumbescu obișnuia să-și redacteze diversele sale însemnări din Tagebuch, corespondența, chiar și către cei de acasă, unele povestiri hazlii, texte pentru cântece, versuri ș.a. în limba germană.

El improviza la un moment dat stihuri glumețe, satirice nostalgice, romantice, de dragoste ș.a. A mai scris și un *Imn festiv* închinat lui Teoctist Blajevici, pe care l-a și publicat în 1877.

Artistul Porumbescu este autorul multora din textele literare ale compozițiilor muzicale proprii. De obicei, el subordona materialul versificat ritmului atmosferei și conținutului emoțional muzical.

O atenție deosebită merită următoarea poezie de o înaltă tensiune lirică, creată la Stupca, la 9 septembrie 1880, pentru compoziția *Resignation*, dedicată și dăruită Bertei Gorgon:

Resemnare

*Am căutat cuvinte să-ți mărturisesc cât de mult te iubesc, dar nu le-am găsit.
Am încercat să-ți împărtășesc suferința mea în melodii. Totuși, melodiile
amuțesc cand vorbește iubirea.*

*M-am deplâns nopții, lunii și stelelor, dimineața florilor – în lumina
trandafirilor a zorilor;*

PAGINA BIOGRAFICĂ

M-am deplâns norilor în adânci depărtări, dar aceștia cu toții, nu m-au înțeles!...

Și plângând îmi port dorința în piept. Nimeni nu-mi împărtășește durerea, până ce, epuizat de durere și lacrimi, ochiul mi se stinge, inima mi se frânge.

(Traducere din limba germană de Grigore Foit)

Activitatea componistică

Artistul de la Stupca s-a format, s-a dezvoltat și a debutat în condițiile create de activitatea muzicală a primei generații de compozitori români din a doua jumătate a secolului al XIX-lea și sub puternica înrâurire a lucrărilor realizate de aceștia - Carol Miculi, Ștefan Nosievici, Isidor Vorobchievici, “academia” lăutarilor de la Stupca, folclorul muzical țărănesc, precum și atmosfera efervescentă a idealurilor înaintate ale Revoluției de la 1848.

El a continuat să muncească și să se dezvolte în ambianța celei de a doua generații de compozitori români, printre ai cărei reprezentanți de seamă se numără.

Strălucit exponent al generației căreia îi aparține, artistul Porumbescu a surprins în creația sa, ca nimeni altul, principalele direcții sociale, artistice și politice ale momentului istoric pe care l-a trăit cu o incandescentă dăruire de sine. Polivalența personalității muzicale porumbesciene a sesizat anticipativ unele orientări și direcții ale dezvoltării muzicii culte românești. O parte din concepțiile și părerile celor mai înaintați compozitori ai vremii, cum ar fi ideea creării unei “reuniuni de compozitori români”, a unei “școli muzicale naționale” sau “noua orientare a unor genuri și forme muzicale culte” spre izvorul melosului folcloric românesc, au fost concretizate cu mult succes și de Ciprian Porumbescu în multe din creațiile sale și au fost continuate și desăvârșite de generația a treia, reprezentată prin George Enescu și de cele următoare, care-și desfășoară din plin activitatea în zilele noastre.

Referindu-se la calitățile componisticii porumbesciene și la locul ce-l ocupă opera sa în cultura muzicală românească, compozitorul și muzicologul Zeno Vancea aprecia că: “Însușirea cea mai caracteristică a muzicii lui Porumbescu este marea ei melodicitate. Sub acest aspect, Porumbescu nu este întrecut poate de nici un alt compozitor al nostru din secolul al XIX-lea. Melodia sa este de o mare spontaneitate, dar, în general, facilă, datorită în special uimitoarei ușurințe cu care

PAGINA BIOGRAFICĂ

compunea; din această cauză, melodiile țâșnind neîntrerupt din fantezia sa, compozitorul își așternea ideile muzicale adeseori fără prea mare spirit critic.

Moartea sa prematură l-a împiedicat să ofere adevărata măsură a talentului său, lipsind astfel muzica românească de lucrări de valoare durabilă, pe care, desigur, Porumbescu le-ar fi realizat, dacă soarta i-ar fi hărăzit o viață mai lungă și mai puțin zbuciumată.”

Larisa ȘTEFAN (cls. a XI-a B)

(Leu, P., *Ciprian Porumbescu*, București: Editura Muzicală, 1978, pp.170-200.)

PETRE ȚUȚEA

Petre ȚUȚEA (n. 6 octombrie 1902, Boteni, Muscel, județul Argeș d. 3 decembrie 1991) a fost un eseist, filozof, economist și om politic român.

Născut în familia unui preot, a studiat la Liceul „Neagoe Basarab” din Câmpulung-Muscel și la Liceul „George Barițiu” din Cluj. A urmat Facultatea de Drept la Universitatea din Cluj, ajungând doctor în Drept administrativ, „Magna cum laude” (1929).

În anul 1932, fondează revista „*Stânga: linia generală a vremii*”, unde semnează cu pseudonimul Petre Boteanu. În 1933 este referent în Ministerul Comerțului și Industriei. Între anii 1933-1934 a fost atașat la Legația Economică Română din Berlin, unde se întâlnește cu Nae Ionescu.

În 1935 a publicat *Manifestul revoluției naționale*, împreună cu Sorin Pavel, Ioan Crăciunel, Gheorghe Tite, Nicolae Tatu și Petre Ercuță. Între anii 1936-1939 a fost șef de secție în Ministerul Economiei Naționale, Biroul de publicații economice și propagandă. În 1940 a fost șef de secție în Ministerul Comerțului Exterior. Colaborează la diverse publicații, în special la „*Cuvântul*”, condus de Nae Ionescu, unde publică articole de economie politică. Printre ceilalți colaboratori ai ziarului se aflau Constantin Noica, Mircea Eliade, Radu Gyr, Gheorghe Racoveanu, Mircea Vulcănescu și mulți alți intelectuali ce făceau parte din generația anilor 1930. În cadrul Guvernului Național-Legionar instaurat după 6 Septembrie 1940, Petre Țuțea a îndeplinit funcția de Șef de Serviciu și apoi Director în Ministerul Economiei Naționale. Între 1940-1944 a fost șef de secție în Ministerul Războiului, iar între anii 1944-1948 a fost director de studii în Ministerul Economiei Naționale.

PAGINA BIOGRAFICĂ

Este arestat de către autoritățile comuniste impuse de sovietici și anchetat fără condamnare timp de 5 ani (1948-1953), apoi este arestat din nou pe 22 decembrie 1956 sub acuzația de uneltire contra ordinii sociale. Este condamnat la 10 ani închisoare în 1957, apoi i se intentează un nou proces în 1959 și este condamnat la 18 ani muncă silnică, din care a executat 8 ani (1956-1964) în diverse penitenciare, mai ales la Aiud.

După ce a fost eliberat în timpul amnistiei din 1964, cu sănătatea zdruncinată în urma torturilor din închisoare, Țuțea s-a aflat sub observația permanentă a securității comuniste. Numeroasele descinderi la locuința sa modestă au dus la confiscarea a numeroase manuscrise, studii și materiale, printre care o copie a proiectului *Prometeu*. Către sfârșitul vieții a început o *Antropologie creștină*.

Petre Țuțea a fost supranumit un Socrate român datorită preocupărilor filosofice și rolului educativ pe care l-a asumat prin exemplul său personal în orice circumstanțe, chiar și în închisoare. Din cauza persecuției a publicat foarte puțin înainte de 1989, însă imediat după prăbușirea regimului comunist scrierile și interviurile sale au început să fie difuzate prin toate mediile.

Eseuri filosofice

- *Bătrânețea și alte texte filosofice,*
- *Philosophia perennis,*
- *Neliniști metafizice*
- *Filosofia nuanțelor*
- *Între Dumnezeu și neamul meu*

Scrieri cu caracter economic, politic

- *Manifestul revoluției naționale*
- *leftinirea vieții*
- *Reforma națională și cooperare*
- *Anarhie și disciplina forței*

Mădălina DELAMARIAN (cls a XI-a B)
(sursa: WIKIPEDIA ro.wikipedia.org)

PAGINA BIOGRAFICĂ

Din cugetările lui Petre Țuțea

“Se spune că intelectul e dat omului ca să cunoască adevărul. Intelectul e dat omului, după părerea mea, nu ca să cunoască adevărul, ci ca să primească adevărul.”

“Acum, mai la bătrânețe, pot să spun că fără Dumnezeu și fără nemurire, nu există adevăr.”

“Ateii s-au născut, dar s-au născut degeaba.”

“Umanitatea o iubești lesne. Pe om e mai greu.”

“Eu, cultural, sunt un european, dar fundamentul spiritual e de țăran din Muscel. La închisoare, grija mea a fost să nu fac neamul românesc de râs. și toți din generația mea au simțit această grijă. Dacă mă schingiuiam ca să mărturisesc că sunt tâmpit, nu mă interesa, dar dacă era ca să nu mai fac pe românul, mă lăsam schingiuit până la moarte. Eu nu știu dacă vom fi apreciați pentru ceea ce am făcut; important e că n-am făcut-o niciodată doar declarativ, ci că am suferit pentru un ideal. E o monstruozitate să ajungi să suferi pentru un ideal în mod fizic.”

Mihai KATONA (cls. a XI-a A)

(sursa:citate.unica.ro/2008/03/21/petre-tutea-cugetari/)

DIMITRIE CANTEMIR

Dimitrie CANTEMIR (n. 26 octombrie 1673 - d. 21 august 1723), domn al Moldovei (martie - aprilie 1693 și 1710 - 1711), autor, cărturar, enciclopedist, etnograf, geograf, filozof, istoric, lingvist, muzicolog, compozitor, om politic și scriitor român.

Viața și cariera politică

Dimitrie Cantemir s-a născut într-o familie nobilă, în localitatea Silișteni din comuna Fălciu, azi comuna Dimitrie Cantemir din județul Vaslui, în partea de sud a orașului Huși. A fost fiul lui Constantin și al Anei. La 15 ani a fost nevoit să plece la Constantinopol (1688-1690), unde a stat 17 ani, ca zălog al tatălui său pe lângă Înalta Poartă, înlocuindu-l pe Antioh, devenit ulterior domn al Moldovei.

PAGINA BIOGRAFICĂ

În perioada martie - aprilie 1693, după moartea tatălui său, a fost domn al Moldovei, dar Înalta Poarta nu l-a confirmat, astfel încât s-a întors la Constantinopol pentru a-și continua studiile. Cu prilejul unui război turco-austriac, a efectuat o călătorie în Europa Centrală, ajungând și în Banat, la Timișoara. A avut astfel ocazia să se convingă de unitatea lingvistică a poporului român. Antioh, fratele mai mare, și-a însușit întreaga moștenire, lăsându-l într-o situație precară. Din 1695 a fost capuchehaie la Constantinopol, al fratelui său Antioh, acesta fiind ales domn.

S-a căsătorit cu fiica lui Șerban Cantacuzino, Casandra, care i-a dăruit doi copii, Maria și Antioh (viitorul poet, scriitor și diplomat rus Antioh Dimitrievici Cantemir (1709 - 1744). C. Negruzzi scrie: "*El avu cu soția dintâi șase feciori și două fete, iar cu cea a doua, numai o fată. Una din fete și doi feciori muriră, încă trăind el; și așa-i rămaseră două fete Maria și Smaragda și patru feciori Matei, Constantin, Șerban și Antioh.*"

Turcii l-au înscăunat pe Dimitrie Cantemir la Iași în 1710, având încredere în el, dar noul domn-cărturar a încheiat la Luțk în Rusia, în 2 aprilie-13 aprilie 1711, un tratat secret de alianță cu Petru cel Mare, în speranța eliberării țării de sub dominația turcă. În politica externă s-a orientat spre Rusia. În subsidiar, s-a afirmat chiar faptul că ar fi încercat alipirea Moldovei la Imperiul Rus, așa cum făcuse și Ucraina. A fost un adept al domniei autoritare, adversar al atotputernicei mari boierimi și a fost împotriva transformării țăranilor liberi în șerbi.

După numai un an de domnie (1710 - 1711), s-a alăturat lui Petru cel Mare în războiul ruso-turc și a plasat Moldova sub suzeranitate rusească. După ce au fost înfrânți de turci în Lupta de la Stănilești - ținutul Fălciu pe Prut, neputându-se întoarce în Moldova, a emigrat în Rusia, unde a rămas cu familia sa. A devenit consilier intim al lui Petru I și a desfășurat o activitate științifică rodnică. Lângă Harkov i s-a acordat un întins domeniu feudal și a fost investit cu titlul de *Principe Serenissim* al Rusiei la 1 august 1711.

A murit pe moșia sa Dimitrievka la Harkov în 1723 și a fost înmormântat în Rusia. Actualmente, osemintele sale se odihnesc în Biserica Trei Ierarhi din Iași.

Daria ANDONE (cls. a XI- a B)

(sursa: WIKIPEDIA *ro.wikipedia.org*)

PAGINA BIOGRAFICĂ

GEORGES BIZET

Georges Alexandre César Léopold BIZET (n. 25 octombrie 1838, Paris - d. 3 iunie 1875, Bougival-Paris) a fost un compozitor francez al erei romantice, celebru mai ales datorită operei sale *Carmen*.

Georges Bizet s-a născut la Paris în 1838. Tatăl său era profesor de canto, iar mama pianistă amatoare. A început studiile muzicale la vârsta de 9 ani la Conservatorul din Paris, avându-l profesor de compoziție pe Jacques Halévy, cu fiica căruia se va căsători în 1869. În 1857 obține importantul Premiu al Romei și studiază timp de trei ani în Italia. După întoarcerea la Paris, se dedică compoziției și își câștigă existența ca profesor particular de muzică. În urma unei infecții cronice a amigdalelor, face un reumatism articular acut cu complicații cardiace și moare la 3 iunie 1875, în vârstă de numai 36 de ani, trei luni după premiera operei sale *Carmen*. Este înmormântat la cimitirul *Père Lachaise* din Paris.

Opere

Printre cele mai cunoscute opere se numără "*Les pêcheurs de perles*" ("Pescuitorii de perle", 1863), "*La jolie fille de Perth*" ("Frumoasa fată din Perth", 1867) și "*Djamileh*" (1872).

Opera *Carmen* (1875), bazată pe o nuvelă de Prosper Mérimée, a rămas până în prezent cea mai importantă creație a sa, deși la premiera din Paris nu s-a bucurat de prea mult succes. Totuși, în același an, după moartea lui Bizet, opera înregistrează un succes triumfal pe scena Operei de Stat din Viena. Pentru contemporani, trăsăturile veristice ale operei au stârnit la început indignare: Intriga operei are loc într-un mediu de țigănci cu moravuri ușoare, muncitoare la o fabrică de țigarete, dezertori, contrabandiști. Doar toreadorul corespunde idealului unui erou de operă. Prin folosirea unor motive muzicale caracteristice, ca *Habanera* și *Seguidilla*, Bizet deschide drumul adoptării muzicii tradiționale spaniole, care a făcut școală până în secolul al XX-lea, în special prin compozitorii francezi Emmanuel Chabrier sau Maurice Ravel, sau compozitorul rus Ceaikovski.

Lista principalelor creații muzicale

La Prêtresse ("Preoteasa", 1854), operetă

Le Docteur miracle ("Doctorul minune", 1857), operă comică

Don Procopio (1859), operă comică

Les pêcheurs de perles ("Pescuitorii de perle" 1863), operă

La jolie fille de Perth ("Frumoasa fată din Perth", 1867), operă

PAGINA BIOGRAFICĂ

L'Arlésienne (1872), muzică de scenă pe textul unei nuvele de Alphonse Daudet

Carmen (1875), operă

Djamileh (postum 1878), operă într-un act

„Simfonie” în Do major (1855)

„Variațiuni cromatice” (1865)

„Amintiri din Roma” (1869)

„Jocuri de copii”, suită pentru pian (1971)

„Patria”, uvertură simfonică (1874)

Florina PODAR (cls. a XIII-a A)

(sursa: http://ro.wikipedia.org/wiki/Georges_Bizet)

PABLO PICASSO

Pablo Diego José Francisco de Paula Juan Nepomuceno María de los Remedios Cipriano de la Santísima Trinidad Ruíz y PICASSO a fost cel mai renumit și prolific artist al secolului al XX- lea. De-a lungul unei cariere care a durat mai mult de 70 de ani, a creat o operă de artă vastă, nu doar în pictură, ci și în sculptură, gravură, scenografie și ceramică. În jurul vârstei de doar 20 de ani a pictat una dintre cele mai revoluționare lucrări ale sale, *Domnișoarele din Avignon*, pictură care a stat la baza curentului cunoscut sub numele de *cubism* – un nou mod de reprezentare a lumii. Cu o intuiție uimitoare a penelului și a minții, Picasso a abordat mai multe stiluri, oscilând între vesel și tragic. O parte din opera sa a fost inspirată de evenimente politice – un exemplu în acest sens fiind reprezentat de lucrarea de mari dimensiuni, *Guernica*, o replică directă la atrocitatea Războiului Civil Spaniol. Opera sa reflectă de cele mai multe ori, propriile trăiri.

Picasso s-a născut la Malaga, pe 25 octombrie 1881, ca fiu al Mariei Picasso Lopez și al lui Jose Ruiz Blasco. Tatăl său era pictor și profesor de pictură.

În 1895, familia s-a mutat la Barcelona. Picasso a studiat aici, apoi în 1897, a devenit student al Academiei de Arte Frumoase din Madrid. Până la acest moment însă, Picasso își însușise deja toate cunoștințele în domeniu și, după câteva luni, s-a întors la Barcelona, unde și-a deschis propriul atelier, la vârsta de doar 16

PAGINA BIOGRAFICĂ

ani. Era extrem de serios în privința operei sale și avea o încredere enormă în propriile forțe și nu s-a îndoit niciodată de viitorul succes al carierei sale.

Cariera sa este adesea împărțită în faze diferite – printre care Perioada Albastră și Cubismul – dar mintea și mâna sa erau atât de iuți, încât simțea nevoia constantă de a explora teme și abordări noi. Însuși Picasso explica: “Cele câteva maniere pe care le-am aplicat în opera mea nu trebuie privite din perspectiva evoluției artistice, sau ca pași către un ideal necunoscut al artei plastice. De fiecare dată când am găsit ceva de exprimat, am făcut-o fără să mă gândesc la trecut sau la viitor. Dacă subiectele pe care voiam să le exprim sugerau diverse moduri de a face acest lucru, nu am ezitat să le abordez.” Artistul era într-adevăr capabil să treacă, într-o clipă de la picturi abstracte la desene de tip naturalist. Chiar amesteca uneori stiluri diferite în cadrul aceleiași lucrări. Unul dintre cele mai revelatoare comentarii ale lui Picasso referitoare la artă este declarația sa, prin care mărturisește : “ *Pictesz obiectele așa cum le gândesc, nu așa cum le văd.*” Această frază concentrează însăși esența cubismului, un stil revoluționar creat împreună cu Georges Braque. În ciuda celorlalte realizări ale lui Picasso, aceasta este catalogată ca fiind contribuția cea mai însemnată adusă artei, căci cubismul a avut o influență enormă, fiind descrisă de către istoricul de artă John Golding drept “probabil cea mai importantă și, cu siguranță, că mai desăvârșită și cea mai radicală revoluție artistică de la Renaștere”.

Ca mulți termeni stilistici din istoria artei, cuvântul “cubism” a fost folosit pentru prima dată la modul ironic, în cazul de față de către un critic, cu a sa observație, conform căreia Braque a redus totul în picturile sale la “cuburi mici”. Braque și Picasso au preluat curând termenul, deși era reprezentiv doar pentru o parte din lucrările lor, căci obiectele din picturile cubiste au mai degrabă tendința de a fi reprezentate ca obiecte sparte în mai multe fațete, decât aranjate în forme cubice. Marea inovație în ceea ce privește stilul a constat în abandonarea stilului european tradițional al viziunii din perspectiva singulară; prin utilizarea mai multor perspective în cadrul aceleiași picturi, puteau fi expuse simultan mai multe aspecte diferite ale aceluiași obiect, având ca rezultat ideea cumulativă a unui subiect, în locul unei imagini reprezentând aspectul acelui obiect într-un anumit moment. Pictorii cubiști fragmentau și reordonau formele unui obiect, astfel că pictura nu

PAGINA BIOGRAFICĂ

era o fereastră prin care putea fi contemplată o imagine, ci mai degrabă o suprafață plană pe care artistul își aranja replica. Brusc artiștii aveau libertatea de a reordona realitatea în orice mod simțeau că li s-ar potrivi.

Picasso a murit la vârsta de 91 de ani și a fost înmormântat într-un castel din secolul al XIV-lea, unde trăise și lucrase din 1958 până în 1961.

(Mari Pictori: *Picasso*, DeAgostini, Atena, nr.25, 2007.)

Citate din Picasso:

“Dați-mi un muzeu și eu o să-l umplu.”

“Tinerețea nu are vârstă.”

“Dacă pictezi, închide ochii și caută.”

“Fiecare copil este un artist. Problema este cum să rămână artist și după ce va crește.”

“Unii pictori transformă soarele într-o pată galbenă, alții transformă o pată galbenă în soare.”

“Arta scutură din suflet praful adunat în viața de toate zilele.”

“Întâmplări – încerci să le schimbi cursul, dar e imposibil. Întâmplarea dezvăluie adevăratul om.”

“ Artistul este un receptacol pentru emoții care vin de peste tot: din cer, din pământ, dintr-o bucățică de hârtie, dintr-o formă trecătoare, dintr-o pânză de paianjen.”

“Arta este minciuna care ne ajută să vedem adevărul.”

“Lasă pe mâine ceea ce nu dorești să termini niciodată.”

“Cea mai mare seducție a omului este munca.”

Claudiu ȚITRUȘ (cls. a XII-a B)

(sursa: autori.citatepedia.ro/de.php?a=Pablo+Picasso)

EXPERIMENT ARTISTIC

ARINA CETERAȘ (cls. a XII-a A)

Războiul stelelor

S-a pornit război în stele,
steaua mea e căpitanul:
are un petec roșu în frunte – strălucește!

- Da, război, dar ce vă miră?

Au și ele dreptul lor –
nu la muncă, în iubire,
vor și ele soțul lor.

De ce râdeți?

- Soț în stele? Cine a mai pomenit?
Cine a mai văzut vreodată
Stea care să fi iubit?

- Nu există stea pe boltă,
Care să nu fi iubit,
Nici ființă aici, pe Terra,
Care ... să nu fi suferit.

PORTRET DE ELEV

Raluca

Raluca Angela RAD este elevă la Liceul Tehnologic Ocna Mureș în clasa a XII-a A și face parte din Ansamblul folcloric “*Tradiții Uiorene*” din Ocna Mureș, coordonat de Liana Stoica, alături de instructorul Sorin Goga.

Raluca este membră a ansamblului din anul 2004 unde, alături de ceilalți membri, a participat la multe spectacole în țară și în afara țării. Pentru ea, ansamblul este “a doua familie” și a ținut, în acest context, să facă câteva precizări:

“Ansamblul folcloric “TRADIȚII UIORENE” al Casei de Cultură “Ion Sângereanu” își desfășoară activitatea în orașul Ocna Mureș, vechi centru

PORTRET DE ELEV

cultural. Pentru spectacolele folclorice, ansamblul a transpus scenic creații muzical-coregrafice din zone importante ale țării: joc de pe valea Mureșului și valea Arieșului, joc de Codru, joc din Banat, joc de pe Someș, joc de pe Câmpie, joc din Bihor și din împrejurimile orașului Ocna Mureș.”

Pentru măiestria sa artistică, ansamblul a fost răsplătit cu numeroase diplome și medalii în țară dar și în Italia, Franța, Elveția, Germania și Ungaria. Raluca este unul dintre elevii cu care școala noastră se mândrește și se cuvin mulțumiri doamnei Liana Stoica și domnului Sorin Goga pentru efortul și dăruirea de care dau dovadă în realizarea pe plan artistic, și nu numai, a acestor tineri.

Elevii din Clubul “*Prietenii Bibliotecii*”

Magdalena Șolea, cls. a XI-a B
Mihai Katona, cls. a XI-a A
Carina Opriș, cls. a X-a C
Aurora Șolea, cls. a XII-a A
Lavinia Stoica, cls. a XIII-a A
Florina Podar, cls. a XIII-a A
Raluca Rad, cls. a XII-a A
Larisa Ștefan, cls. a XI-a B
Sorin Akers, cls. a XII-a D
Flavia Nicoară, cls. a X-a C
Alexandru Mureșan, cls. a X-a B
Radu Todea, cls. a X-a B
Erszabeth Kurucz, cls. a X-a B
Alexandra Otvos, cls. a X-a C
Claudiu Țitruș, cls. a XII-a B
Daria Andone, cls. a XI-a B
Ioana Morar, cls. a XI-a B

Camelia Rusu, cls. a XI-a B
Nicoleta Dandoczi, cls. a IX-a D
Mihaela Szilagy, cls. a XI-a B
Alexandrina Rus, cls. a IX-a D
Andreia Beko, cls. a IX-a C
Cosmina Smochină, cls. a IX-aD
Ana Maria Manolache, cls. a X-a C
Petru Crăciun, cls. a XI-a A
Elena Constantin, cls. a X-a C
Ioana Rusu, cls. a X-a C
Iulia Farkas, cls. a XI-a B
Carmen Popa, cls. a IX-a C
Iuliana Cioropan, cls. a X-A C
Andreia Lăcătuș, cls. a XI-a B
Ileana Stoica, cls. a XI-a B
Mădălina Indrei, cls. a XI-a B
Sergiu Oltean, cls. a IX-a D
Mădălina Delamarian, cls a XI-a B

DIN CUPRINS

Primul “experiment” / pag.2
Calendar cultural / pag.2
Momente omagiale / pag.3
Pagina biografică: *Ciprian Porumbescu* / pag. 5
Pagina biografică: *Petre Țuțea* /pag. 8
Pagina biografică: *Dimitrie Cantemir* / pag. 10
Pagina biografică: *Georges Bizet* / pag. 12
Pagina biografică: *Pablo Picasso* / pag. 13
Experiment artistic: A. Ceteraș, *Poezie* / pag. 16
Portret de elev: *Raluca Rad* / pag. 17
Elevii Clubului “*Prietenii Bibliotecii*” / pag. 19

Colectivul de redacție:

Redactor: bibl. Luminița Bugan
Colaboratori: prof. Maria Rasa
prof. Cornelia Popescu
prof. Maria Pitea
prof. Timea Nagy
prof. Alexandru Vigh
prof. Dorina Bogdan

MATERIAL PUBLICITAR

Picasso ne inspiră să ne încercăm talentele "artistice".
Ne punem în practică visurile și ideile, creăm
folosind suport realizat din plăci de gipscarton, oferit de

Reducem pierderea de caldură, din suflete, izolând cu polistirenul produs de

lipit cu adeziv produs și oferit de
îmbinarilor dintre plăcile de

Finisarea suprafețelor de polistiren și a
gipscarton este posibilă tot datorită lor.

"Pânza" de lucru realizăm cu vopsea lavabilă oferită de

și

această pânză folosind pigmenți

Redăm culorile toamnei pe

Colorăm cu vopselele oferite de SC FEROMETAL SRL din Ocna-Mureș.
După lăsarea serii iluminăm "tablourile" create cu ajutorul aparatelor electrice oferite
de

S.C. MARELCO S.R.L Cluj -Napoca

Mulțumim că vă pasă !

Elevi și profesori de la Liceul Tehnologic din Ocna-Mures, jud. Alba

ing. NAGY Timea